

INNEEMT :

chrift in te Ton-
JOSEPH COLLIER.
en eigenaar van

endingen van geld.
n aankondigingen
nao gedaan wor-
en uitgever, Groot
7.39, Tongeren.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN :

20 c^{ms} per regel.
Reklamen, von-
nissen en andere ar-
tikels, vooraan of
binnen in het blad :
1 fr. den drukregel.

ONZE GEABONNEERDEN.

ijks ontvangen wij het bezoek
ijke geabonneerden, die ons ver-
hen opnieuw de *Postrijder* te
Wij zijn ten hoogste gevleid over
nigvuldige bewijzen van vertrou-
wij zijn onze getrouwe lezers
en uiterste dankbaar.
verzoeken nochtans onze lezers
de stad voorloopig nog wat
te zijn en een weinig geduld te
blijven. tot dat het postverkeer
lig zal ingericht zijn, en behoort
werken. Dan zal ons blad ook
aan onze oude geabonneerden
vrienden worden.
onze kant zullen noch moeite
kosten sparen om door den
er onze lezers op de hoogte te
aan de voornaamste gebeurtenis-
sel van het binnen- als van het
door aangename en boeiende
s blad zoo aantrekkelijk moge-
aken.
n nogmaals een warmen oproep
nize oud-briefwisselaars, opdat
zooals in het verleden, alle mel-
rdig nieuws zouden laten toet-
ten laatste voor 's donderdags
dags. Wij verzoeken hen zoo
bondig mogelijk te zijn, opdat wij
nieuws als 't mogelijk is zouden
opnemen in ons klein formaat
wegens papierdood, voorloopig
gen zijn aan te nemen. Naar ge-
omstandigheden, en als het pak-
eet ophoudt, verschijnen wij we-
groeter formaat.
oestrijder verschijnt voorloopig
per week ; de prijs van het
ent is 5 fr. per jaar.
lad, van ouds gekend om de
heid zijner aankondigingen, zoo
wij ons bijzonder aan de Heeren
en, handelaars, neringdoeners,
in 't algemeen aan al de personen
e goede en afdoende reklaam
n te maken.

DE REDACTIE.

De duivenmelkers.

duivenmelkers zijn erg beproefd
n, tijdens de vier jaren der duit-
etting.
uitschers hebben schrikkelijke
teweggebracht in de duivenhok-
rij met duiven te dooden, 't zij
naar Duitschland te voeren. Zeke-
ncien, namelijk de twee Vlaan-
zjn zonder mededogen geplun-
worden ; 't is eene ware ramp
ze duivenmelkers.
ekend duivenhefhebber van Brus-
Jules Janssens, oud algemeen-
er van het Ministerie van Finan-
de over eenige dagen : " Ik heb
10.000 duiven, door de duit-
gesloten gevonden op de zolders
aire school, ge kunt begrijpen
n toestand. Ik heb hen de vrij-
ven, in de hoop dat de ongeluk-
s naar hun geboortehok zou-
keeren. Ik heb ook 2000 dui-
loten gevonden in enge korven,
ereen. Deze hoorden toe aan
thebbers van St-Nikolaas, en ik
n hunne eigenaars kunnen te-
gen."

Belgisch trekpaard.

ndbouwer zendt ons het volgen-
ven, dat wij volgaarne inlas-
ten ze nog draven, onze fiera

hengsten, op de jaarlijksche keuringen,
de manen versierd met kleurige linten,
de borst behangen met klinkende meda-
liën.

Wat is er geworden van deze heng-
sten en merrien, die den roem van onzen
landbouw uitmaken, van dit wonderbaar
ras dat de aandacht der kenners van
gansch de wereld op zich trok ? Hoe
menigmaal, tijdens den oorlog, hebben
wij niet met verontwaardiging gezien,
dat deze paarden, vier en vier aan elkan-
der gebonden, door de Duitschers werden
weggevoerd ?

Ook is de toekomst van ons paarden-
ras erg bedreigd, en vele jaren zullen er
noodig zijn om te herstellen, wat de
Duitschers door de walgelijkste en ver-
loosste middelen hebben te niet gedaan.

Reeds bij den aanvang van 1915 was
de toestand van ons paardenras ernstig
bedreigd. Men had toen reeds zoodanig
grote - opeischingen - gedaan, dat de
paardenfokkers in hevige moeilijkheden
gebracht waren.

Deze " opeischingen ", of beter gezegd
deze diefstallen, gingen soms gepaard
met eene barbaarscheid zonder weerga.
Hier verbrande, in eene hoeve, een hengst
van 50,000 fr. terwijl de pachter, zijne
echtgenooten en acht kinderen, op de
knieën, met opgeheven handen hunne
woning zagen afbranden.

Elders, was het een ander beest van
grote waarde dat werd afgemaakt. In
een dorp uit de omstreken van Namen,
werden vier paarden in eenen wagen
gespannen en met geweerschoten afge-
maakt. Op andere plaatsen werden zij
met de laas- of de baïonnet dood ges-
toeken. Overal werden, meestal met geweld
en bedreiging, de schoonste hengsten
weggevoerd.

In het Kanton Lens, dwong men de
eigenaars hunne paarden van 1 tot 15
jaar bijeen te brengen, onder bedreiging
van 500 fr. boete per paard en 3000 fr.
boete aan de gemeente, toen gaf men hen
800 tot 900 fr. voor beesten die eene
waarde hadden van 1,600 tot 1.800 fr.
en in betaling gaf men hen waard-looze
- Bons ". Toen de pachters hiertegen
protest aantekenden, antwoordde men :
" 't Is krieg !"

En zoo ging het overal. Al deze paar-
den werden verzonden naar Rijn-Pruis-
en, en de *Kölnische Zeitung* kondigde
op dat tijdstip den verkoop aan van bel-
gische hengsten en merrien, die als oor-
logsbuit waren binnengebracht ! Het
Berliner Tageblatt drukte in vette let-
ters een bericht af van den verkoop van
meer dan honderd deklengsten, van bel-
gischen oorsprong. En deze opeischingen
duurden omtrent vier jaren, en al de pro-
testaties, toegezonden aan den Gouver-
neur-generaal von Bissing, bleven zonder
gevolg.

Wat valt er thans te doen om den
toestand van het Belgisch paardenras te
redden ? Schadevergoeding vragen aan
den vreemden overweldiger ? Zulks zou
ons weinig helpen. Volgens ons zou onze
regering in de vredesvoorwaarden de
teruggave onzer gestolen paarden moe-
ten eischen. In de voorwaarden van den
wapenstilstand wordt wel geëischt dat
de Duitschers 5000 locomotieven en
150.000 wagons aan de geallieerden moe-
ten terug geven ; waarom zou men het-
zelfde niet kunnen vragen voor onze
paarden ? Deze zijn opgeëischt geworden,
niet ten behoeve van het leger, maar wel
om in Duitschland tot het voortkwestelen
te dienen. Wij zijn dus eenvoudig bestolen
geworden, en het is niet meer dan rede
dat er restitutie gedaan worde.

Wij hopen dat onze regering in dezen
zin zal handelen ; 't is het eenigste mid-

del om terug in het bezit te komen zoo
niet van al onze weggevoerde paarden,
dan toch ten minste van een zeer groot
getal ervan.

Een landbouwer.

Wilhelm van Hohenzollern.

De ongewenschte gast

Er wordt verzekerd dat de nederland-
sche regering den gewezen keizer van
Duitschland heeft doen polsen om te
weten of hij, uit eigen beweging, niet
naar een ander land zou willen trekken.
Zulks om Nederland geene onaangenaam-
heden te berokkenen met de Bondge-
nooten.

Tot hiertoe is er nog niet uit gelekt
wat Wilhelm van Hohenzollern den afge-
veerdigde van de nederlandsche regering
zou geïntwoude hebben.

Grootheid en verval

In de Vereenigde Staten vindt de voor-
uitzetting, den gewezen keizer voor eene
internationale rechtbank te dagen, alge-
meene instemming. De amerikaansche
bladen drukken de hoop en den wensch
uit dat het vonnis zal geveld worden in
de zaal van Versailles, waar de groot-
vader van Wilhelm van Hohenzollern, in
1871, tot keizer van Duitschland uitge-
roepen werd. 't Is nog wel geen slecht
gedacht. De zaal, die getuige was van den
plotseligen reuzensprong van wijlen den
pruisischen koning Wilhelm I, zou nu
ook den ondergang van Wilhelm II mo-
gen aanschouwen.

Zijne levenswijze

De gewezen keizer heeft te Amerongen
evenals de doodgevone menschen, zijne
kaarten van het "komiteit". Hij heeft er
natuurlijk ook moeten op teekenen en de
bater-, brood- en andere kaarten dragen
het onderschrift : Wilhelm. Men moet
daaruit nu toch niet gaan afliden dat
Wilhelm zich tevreden stelt met de boon-
nen, vet, spek en anderen kost die door
het komiteit verstrekt werd. Verre van
daar ; hij leeft er, voor dezen tijd, heel
lekkertjes.

's Morgens, zoodra hij van onder de
dekens uit is, neemt hij eene tas thee ;
terwijl hij zich aankledt, drinkt hij nog
een tasje. Tusschen 8 en 9 uren neemt hij
een licht ontbijt, bestaande uit georoeste-
de beschuiten, boter en hollandsche kaas
zoo dan gesneden als een papier ; twee,
soms drie gekookte eieren en daarbij een
drietal tassen chocolade.

Ten 12 1/2 ure wordt de lunch opge-
diend. Dan smult Wilhelm heel dapper ;
eerst wild, dan een gebraden kieke met
gebakken aardappelen, vervolgens een
gesuikerden eierkoek, druiven of appelen
waarvan hij heel veel op zij zet. Hij
drinkt er altijd franschen wijn bij. ('t
Verwondert ons ten zeerste dat hij daar-
van geen slechte spijsvertering opdoet.)

Voor het eigenlijk diner, speelt hij ge-
woonlijk een partijtje schaak en drinkt
intusschen een glas witten wijn. Ten 6
ure stipt wordt het diner opgediend en de
tafel is voor die gelegenheid prachtig op-
gesteld. Champagne en bourgognewijnen
worden geschonken heel den duur van het
etmaal, welke bestaat uit tusschen-
gerecht, soep, visch, gebrad, groenten.
Hij eet heel dikwijls schapenbout of lams-
gambok, denklijk om den zachten aard
van die dieren te erven.

Wilhelm gaat bijna alle dagen met
zijn goweer in het park van het kasteel
van Amerongen op jacht. Als hij geen
stuk wild onder schot krijgt, dan verge-
noegt hij zich met een kieke tree te
schieten. Na elk etmaal speelt hij eene
partij paaftgebak naar binnen, en drinkt
daarbij koffie en likeuren.

Men ziet dat Wilhelm zijn komiteit-
kaarten goed kan missen, aangezien hij
nog beter en lekkerder onder den tand
krijgt dan de brave menschen die niets
op den lever hebben. Maar die man is
komediant geboren en men weet hoe
moeilijk het is men ouden martiko nog
grimassen te leeren trekken.

Door zijn vader beoordeeld

Een duitseh dagblad kondigt een stuk
af, waaruit men zien kan dat de vader
van Wilhelm van Hohenzollern zijn zoon
heel goed kende, volgens de beoordeeling
welke hij over hem geeft. De brief werd
den 28 september 1888 door Wilhelms
vader, die toen zelf naar kroonprins was
en later eenige maanden keizer werd on-
der den naam van Frederik.

Die brief was het gevolg eener geheime
kuijperij van Wilhelm, die aan 't licht ge-
komen was. Hij had, buiten weten van
zijn vader, aan zijn grootvader, den
ouden keizer, gevraagd om in de kanselarij
te mogen treden, teneinde zich op de
hoogte te stellen van de buitenlandsche
aangelegenheden. Van toen af had het
kerolijg zich reeds in 't hoofd gestoken
dat hij geen doodgevone mensch was,
maar een boven al de andere sterveling-
gen verheven wezen. Hij wist echter dat
zijn eigen vader dat gevoelen niet deelde
en daarom had hij zich tot zijn groot-
vader gewend, met het gedacht dat hij
daar zou bekomen wat zijn vader hem
vlakaf zou weigeren. Toen deze laatste
dus toevallig vernam welke voetstappen
zijn erfgenaam gedaan had, schreef hij
daarover aan Bismarck in de volgende
beoordelingen :

" Ik moet ten strengste de handelwijze
van mijn zoon laken en afkeuren. Hij
waant zich reeds iemand en dat gevoel
van ongewettigde eigenwaarde is bij hem
ingeworteld en zal, als men het niet kan
uitroeien, noodlottige gevolgen hebben.
Zijne algemeene verstandelijke vorming
is nog zeer gebrekkig en er zit nog geen
echten grond in. Dat gebrek aan rijkheid
en aan ondervinding bij mijn zoon, ge-
paard met zijne neiging tot overdreven-
heid, doen me het als gevaarlijk schijnen
hem toe te laten tot imminging in de
buitenlandsche aangelegenheden.

Twee jaar later, tot zijn eigen ongeluk
en dit van zijn land, werd de zoon, die
door zijn vader zoo juist beoordeeld werd
door het afsterven van dezen laatste ge-
roepen om den troon te beklimmen. Zijne
hoogmoedige verwaandheid heeft aller-
noodlottigste gevolgen gehad, aangezien
zij de oorzaak geweest is van de ijzelijke
ramp die heel de wereld geteisterd heeft.

ZOEKBEELDJE.

WAAR IS DE KEIZER ?